

CA-NOSTRA

*** ANY SETÉ.—NÚM. 527 ***

SEMANARI POPULAR

INCA, 5 DE SEPTIEMBRE DE 1914 ***

JA TENIM PAPA

Divenres una repicada general de campanes anuncia al poble d'Inca que ja teníem Papa nou, just quant feia vuit dies que tocaren de mort pel condol de Pio X.

Dijous a les onze i minuts s'obri un finestral del Vaticà que dona a la plaça de Sant Pere, a on el Mestre de cerimònies anuncia al poble de Roma que ja s'era elegit Papa; i aquella multitud, que esperava ansiosa la bona nova, rebé amb aplaudiments i aclamacions el nom de Benedicte XV, que és el nom històric que ha pres el nou Pontífic.

S'elecció ha caiguda en l'Eminentíssim Cardenal della Chiesa, Arquebisbe de Bolònia. Té 60 anys, no més fa quatre mesos que rebé l'investidura cardenalícia de mans de Pio X, dia 25 del Maig passat.

Ja és agafar-la prim!... era que havia de ser el predestinat!

A Madrid és molt conegut i estimadíssim per haver-hi estat quatre anys de Secretari amb el Cardenal Rampolla, quant aquest fonc Nunci d'Espanya. Poseeix perfectament el castellà i fins a Mallorca hi ha persones que s'honren amb la seva amistat personal. Se fé a l'escola de Lleó XIII. al costat de son senyor i mestre l'eminent Rampolla, a les-hores Secretari del Estat Pontifici.

El món catòlic ha rebut amb mostres d'alegria i gaubança s'elecció providencial, feta en tanta tranquil·litat i promptitud en mig de la tempestat d'odis que té embriagada mitja humanitat i que dona pena als cors de bona voluntat sols de pensar-ho.

Un nou Papa!.... un nou triomf de la Iglesia catòlica!... Dins el món tot és fosca, tot son tenebres, no s'hi veu cap orientació esperançadora de vida i de pau en lloc. Sols dins el Vaticà s'hi

destruí un punt iluminós que no s'apaga ni interromp fins en lo meteix acudiment dels ulls del suprem Jerarca.

Viviani, l'actual President de Ministers de l'Estat làic de França, parlant de la Iglesia, digué que s'apagarien les llums del Cel. ¡Oh Providencia! el dia que s'encén una nova llum an el Vaticà per seguir il·luminant la terra pel Bé i la Veritat, aqueix mateix dia, Viviani té que sortir de París, sens prestigi amb el seu Govern, per no ser engrunat d'una terrible desfeta.

Al fer notar això, a nostros lectors, no és que volguem donar la culpa del conflicte Europeu a cap de les nacions beligerants. De taulades avall no's veu qui té la culpa ni qui té raó, pareix una guerra de perquè si. Mes de taulades amunt, si que veu el motiu de la guerra el cristianisme que considera que les apostasies i pecats de les nacions no poden esser castigats més que aqueix món, per no tenir altra vida, com les ànimes.

Mes deixant-nos d'altres filosofies, lo més segú pels catòlics és girar els ulls al punt iluminós de Roma i rendir homenatge de respecte i adhesió al nou Vicari de Jesucrist. Així ho fa CA-NOSTRA, tot besant els peus de Benedicte XV.

L'obra eucarística de Pio X.

Ab motiu de la mort del gran Pio X hem llegides moltes biografies d'aquest gloriósissim Pontífic, y molts d'articles sobre l'obra trascendentíssima del seu pontificat; pero dins cap hem vist exposat d'una manera acabada un aspecte de la mateixa que es el qu'el feu mes simpàtic y popular: el referent a l'Eucaristía.

El seu lema era restaurar totes les coses en Cristo. El medi més eficaz per atenyir aquest fi es la comunió, per la qual nos transformam en Cristo. No's extranya, idò, la constància y l'insistència ab que dugué a terme la tasca qu'es proposà de promoure per tots els medis la comunió freqüent entre el poble cristian.

Fassem una relació sumaria dels documents relatius a-n-axò.

Dia 50 de Matx de 1905, poc antes del Congrés Eucarístic de Roma, indulgència una oració per la difusió de la piadosa costum de la comunió diaria.

Dia 4 de Juny seguent, Ell metex volgué tanca aquell Congrés ab una alocució fervoríssima, aont deya: «Jo vos suplic y vos conjur a que recomeneu als feels, que s'acostin ab freqüència al Sagratament del amor; y me dirigesc especialment a voltros, fills estimadíssims en el sacerdoti, a fi de que Jesús, aquest Jesús qu'és el millor dels tresors, no sia axí abandonat d'un modo tan injuriós y tan ingrat.

Dia 20 de Decembre del metex any ja apareix el gran Decret sobre la recepció diaria de la sagrada comunió; decret que, segons el testimoni del piadosíssim Cardenal Vives, umplí de goix l'Iglesia militant, purgant y triumfant, y de rabia l'infern; decret del qual se pot dir, segons el mateix testimoni, que després del Concili de Trento y les revelacions del Cor de Jesús a la Beata Margalida d'Alacoque, es la major de les misericordies de Jesucrist en vers la Santa Mare Església. Dins ell se diu que negú qu'estiga ab gracia y tenga recta intenció ha d'esser retret de la comunió diaria, y que la recta intenció consistex en combregar no per costum, per vanitat o altres raons humanes, sino per agradar a Déu; que per la comunió de cada dia no's necesita major preparació que per la de cada setmana o cada mes; que tots els feels de qualsevol estat o condició, y encare que no estiguin lliures de pecats venials, poren combregar cada dia; y que l'unic obstacle per rebre la Sma. Eucaristía es el pecat mortal.

Dia 14 de Febrer de 1906, concedex qu'els qui combregan al manco cinc vegades per setmana puguen aguanyar totes les indulgències sense necessitat de la confessió semanal o quincenal, llevant axí un dels principals obstacles per l'aplicació del decret precedent.

Dia 11 d'Agost del metex any, aprova y enriqueix ab indulgències y privilegis extraordinaris la Lliga Sacerdotal Eucarística que té per objecte «mouer els feels al us diari y frequent de la sagrada comunió.»

Dia 15 de Setembre de 1906, declara qu'el Decret sobre la comunió cotidiana deu haverse d'aplicar també als nins desde la primera comunió.

Dia 7 de Decembre seguent, concedex qu'els malalts, en haver-hi un mes que fan llit, sense esperança de curarse prest, puguin rebre la Santíssima Eucaristía, després de prendre colque cosa a manera de beguda (encare que siga chocolate, tapioca, sopa de pa esmicat etc., com han explicat els comentaristes.) Axò, una o dues vegades per setmana, si tenen la Santíssima Eucaristía a la casa; y sino, una o dues vegades en el mes.

Dia 25 de Mars de 1907, exten el decret precedent als malalts que, continuant graves, no obstant s'axequen una o mes vegades durant el dí.

Dia 26 de Juny de 1906 y 26 de Jener de 1907, indulgència dues oracions per la propagació de la comunió cotidiana, una a Jesús sacramentat y l'altra a la Mare de Deu del Sm. Sagratament.

Dia 10 d'Abril de 1907, convida a tots els Bisbes a que cada any fassin celebrar dins les Catedrals un Triduo Eucarístic predicat els tres dies després del Corpus, y que a les esglésies parroquials al manco se celebri els actes del darrer dia del triduo, per promoure entre els feixos la pràctica de la comunió diaria, recomenant als oradors «qui'excitin el poble a sa major freqüència a acostarse a rebre el Bon Jesús.»

Dia 8 de Matx del metex any, autoriza que en els oratoris privats pugui donar-se la S. Comunió a tots als assistents a la missa.

Dia 14 de Juliol seguent, dins el Breu delegant l'Eminentíssim Cardenal Vannutelli per el Congrés Eucarístic de Metz, fa constar que considera que la comunió frequent es el medi més apte per procurar la salvació de cada home en particular y de la societat en general; y d'un modo semblant s'expresa en els Breus donats ab motiu dels Congresos de Londres, Colonia, Montreal, Madrid, Viena y Lourdes.

Dia 8 d'Agost de 1910, publica el Decret sobre l'edat de la primera comunió, aont recorda el dret y l'obligació que tenen els nins de rebre Jesús sacramentat desde l'edat de la discreció que sol esser devers els set anys, y exhorts tots els qui tenen cura d'ànimes a qu'es desvelin per dur els nins a la comunió frequent y cotidiana.

Pel Decret 4136 de la Colecció Autèntica de la S. Congregació de Rites, publicat a n-el darrer tom, fa declarar que pot distribuirse la Comunió tot el temps qu'es llicit celebrar la Santa Missa. D'ont treu per consequència el célebre Mengini en una nota posada a n'el *Manuale S. Cæromoniarum* d'en Martinucci que a qualsevol misa es pot combregar.

En un dels derrers números del *Acta Apostolica Sedis* se publica un Decret concedit que la confessió setmanal es suficient per aguanyar qualsevol indulgència, encare que les condicions exigesquin la confessió el metex dia o el dia anterior, expressant qu'el fí de tal concessió es per afevorir més y més la comunió frequent.

Aquesta fou l'obra eucarística de Pio X. Dins ella se veu ben clara la seua voluntat. Les seues paraules indiquen colca cosa mes qu'un desitx, o qu'una invitació. Sense arribar a imposar un precepte formal, revelen, empero, com'e la seguritat de que la renovació o restauració de totes les coses en Cristo, qu'era l'objectiu de tots els seus actes, el seu desitx més vehement, l'ansia suprema de son cor ardorós, no's realitzarà sense aquest medi de la comunió frequent o cotidiana.

X.

Inca, 2 de Septembre de 1914.

TEMPORAL

*Trista l'auba se desperta:
demunt la costa deserta
llansa l'àguila son crit;
y pel vent espellissades,
passen fosques nuvolades
com a robes esquexades
del vel negre de la nit.*

*La mar crexent s'avalota,
la negror que l'encapota
claps de sol fan llambrejar,
y corrent a la ribera,*

*entre espessa polsaguera,
encrespen la cabellera
los blancks cavalls de la mar.*

*Ronca la cova pregona,
fingint a cada cop d'ona
bramuls de monstre furiós,
y xucla l'ayqua y la llansa:
si'l sol a ferirla alcansa,
per entre la escuma dansa
d'un iris maravellós.*

*Allà hont la mir més s'arbara,
dins l'escum-i bullidora,
los monstruosos esculls
cobrir la vidi pare xen,
y guayten y despare xen
com a molars que's dalexen
entre les ones raulls.*

*La fantàstica montanya
més alta sembla y estranya
ab lo front mitx encubert;
sa fas immòvil, aspriva,
par que guayti pensativa,
com aguayta'l temps qu'arriba
la gran Esfinx del desert.*

*Allà baix, dins la calanca,
jau demunt l'arena blanca,
lo llahut del pecador,
vola planyent la gavina;
y àgil l'àguila marina
revolta'l Cap, que s'empina
formidable Adamastor.*

*Oh tu, qu'ab fart fatigosa
cerques la forma grandiosa
de lo sublim anyorat,
vina a veure una vegada
nostra ribera esquerpada,
obra de Deu que, inspirada,
va esculpit la tempestat!*

*Y aquesta es l'hora! oh poeta!
Quan la ventada desfeta
vola devant del Senyor,
dins la nuvolada obscura:
la ribera's transfigura;
també la santa natura
té son moment de Thabor!*

M. COSTA.

OPTIMISMES

No tothom veu les coses de color negre. Veus'aquí la opinió d'un banquer de Madrid, molt coneixedor i respectat en el mon dels negocis.

«Crech, diu aquest optimista, que si les circumstancies presents se saben aprofitar se obrirà un gran pèrvenir per Espanya.

Una industria que pot desenvolupar-se ab lo actual estat de coses es la hullera per no haver-hi la competència dels mercats estrangers, fins contant ab que les restriccions que li imposa son patriotisme no vulga aumentar de lo preu.

La indústria siderúrgica venia sufrint una ruda competència per part de Alemanya y França. No obstant això, hem vist florir

aquests últims anys els Alts Forns, y seguir treballant a la Duro Felguera y a la Nova Montanya. Ningú ignora que es Espanya una gran productora de ferro: eixos canons alemanys fabricats per Krupp que ara vomitan metralla, (com los frabicats a Creuzot) estan fets en part del mineral bilbaí. Nosaltres exportant molta primera matèria, y no en língot. Això farà pensar ara en la necessitat de crear nous Alts Forns.

Faltant ara aquí a Espanya una part de la importació extrangera, prosperaran les fàbriques de Catalunya, les de ceràmica de Sevilla, les d'articles manufaturats y altres moltes. No oblidem que la importació de certs articles quedará per molts temps en suspens. Hi ha que tenir en compte que Inglaterra garanteix la llibertat del mar als neutrals; per lo tant, nostres barcos ab els inglesos continuaran fent el comerç de importació y exportació. Solcarán els mares barcos espanyols que estaven amarrats a Bilbao, y ab ells hi guanyarà la nostra marina mercant.

Les fàbriques de panyos de Catalunya vendran totes ses existències. Ara veurem un gran número de fets curiosos. Seguiran venint molts articles que creyan estrangers y hauréen de convèncens de que son espanyols y molt espanyols.

Tamé treurem ensenyances de la guerra. Eixos milions que's espanyols tenen al extranger al ser empleats en els fondos públics del país, en la indústria nacional, en ferrocarrils, serán beneficiosos per Espanya. En aquets punts, jo so dels que han sostingut sempre la teoria de que a l'Espanya l'han de fer rica y pròspera los espanyols.»

Un altre dia parlarém dels optimismes den Sanchez Toca, sobre l'estat de les finances espanyoles. Fins diu, que tenim més crèdit que l'Inglaterra.

De la «Gazeta Montanyesa».

Consecuencias

de la Guerra Europea.

Aun estando Espanya en perfecta neutralidad, llegan las consecuencias desastrosas del conflicto en que andan envueltas las grandes naciones de Europa.

Inmediatamente se ha resentido el comercio español, y la agricultura ha visto depreciados sus productos: varias industrias han tenido que pararse desde luego; otras, heridas de muerte, llevan una vida lânguida y agonizante; otras se hallan amenazadas para dentro de poco; y aun las mas seguras, no lo están de poder resistir mucho tiempo.

Esto origina en Espanya un conflicto obrero de difícil solución, ya que no depende ni de la voluntad de los patronos ni de la de los obreros el remedio.

Paradas las industrias han quedado sin trabajo millares y millares de trabajadores; en industrias que aun siguen, ha sido preciso rebajar el número de los obreros para poder continuar; y en bastantes mas se teme el paro mas adelante.

Han-se agravado las circunstancias con la presencia de trabajadores españoles, hermanos nuestros, que en número de veinticuatro mil

han vuelto a nuestra patria, desde las naciones que se hallan en guerra y en donde ganaban su pan.

El gobierno se preocupa seriamente de unos y otros, y ya se emprenden obras de carácter público, en las que podrán hallar trabajo y pan *cien mil obreros*, y aun hasta *ciento cincuenta mil* por espacio de varios meses, lo cual permitirá llegar, Dios mediante, hasta la perdida y deseada paz.

En Mallorca son también muchos los repatriados, sobre todo en los pueblos donde se carece de grandes industrias: en los pueblos más industriales se nota falta de trabajo en varias clases de industria; y se ha paralizado casi por completo el trabajo de *malla de plata*.

En algunos pueblos la crisis de la industria de construcción de calzado, bastante acentuada antes de la guerra, se ha hecho irremediable ahora con la guerra; y en Iuca, donde el trabajo no escaseaba, empieza a escasear, ya por la falta de exportación, ya por las dificultades del giro.

Fortuna que los trabajos del campo y sus derivados emplean por ahora bastantes brazos, y es de esperar que si las dificultades aumentan, no dejarán las autoridades provinciales y locales de proporcionar trabajo á los que carezcan de él.

Sin embargo, como el verdadero remedio está en que la guerra se termine, es preciso que todos pidamos a Dios que vuelva la paz; y de un modo particular deben rogarlo los obreros, cuyas oraciones son más aceptas en la presencia del Todopoderoso, que se constituye amparo de los pobres y defensa de los débiles y pequeños del mundo.

X.

Ecos del Sindicato Obrero La Paz

Continuando en su aumento progresivo este Sindicato, segun las noticias que hemos podido adquirir, ha visto crecer el número de sus socios de un modo considerable desde nuestro último artículo: esto se debe ya a las ventajas que esta sociedad ofrece a sus socios, que son grandes y positivas; no de solas palabras y promesas sino reales y verdaderas; ya también al carácter formal y serio de la sociedad misma.

Bueno es que los trabajadores vayan comprendiendo la necesidad de asociarse; pero de asociarse bien, no de cualquier manera.

Sociedad de Patronos Unión Industrial de Inca

Se funda en Inca una sociedad de patronos industriales, con el nombre de «Unión Industrial de Inca».

Claro está que tal sociedad es una consecuencia lógica y necesaria de la asociación obrera. Cuando los obreros se asocian para defender sus intereses, los patronos tienen derecho a hacer otro tanto: y lo que es un derecho se convierte en verdadera necesidad, desde el momento en que ciertas asociaciones obreras muestran tendencias a abusar de la fuerza que les da su número para imponerse violentamente a los patronos y exigirles lo que no es razonable.

Ni los buenos obreros, ni las asociaciones obreras que defienden dentro de sus justos límites todos los derechos del trabajador, tienen nada que temer de las asociaciones patronales. No deben mirarlas como enemigas, sino como hermanas: y pueden tener la confianza de que en las relaciones mutuas de obreros y patronos, la sociedad patronal es una buena garantía para obtener la igualdad de las condiciones de trabajo, en igualdad de circunstancias, y para asegurar la formalidad y puntualidad de todos los patronos en el cumplimiento de los pactos que se estipulen.

Creemos pues que rectamente encaminada, como esperamos lo será, la nueva sociedad puede servir de un gran bien; tanto por lo que atañe a la marcha general de nuestras industrias, que así podrán ser mejor sostenidas y contribuir al enriquecimiento de nuestra ciudad, y al mantenimiento del trabajo para nuestros obreros, como por lo que atañe a la firmeza y constancia de relaciones cordiales entre patronos y obreros.

ALGO SOBRE LA HUELGA PASADA.

Ya dijimos que por parte de los asociados a *La Paz* la huelga no había llegado a estallar, pues ellos obtuvieron las mejoras deseadas, gracias a sus buenas gestiones y sin necesidad de perder un solo jornal.

Los obreros de *Justicia*, la terminaron el 11 de Agosto en virtud de un contrato hecho con los patronos, y en que se les concedían las mismas ventajas que a los de *La Paz*.

El lunes siguiente, 17 de Agosto, volvieron a reanudar sus trabajos casi todos los obreros no haciendo algunos por razones de índole particular.

Así quedó solucionado el conflicto.

COSAS RARAS.

Dos cosas llaman la atención.

Primera que para tales ventajas se haya apelado a la huelga cuando ninguna necesidad había de ella; pues dadas las buenas disposiciones de los patronos se podían conseguir las mismas ventajas por caminos amistosos, como lo hizo *La Paz*.

Y segunda que el contrato de arreglo con los patronos hecho por *Justicia*, haya de ir firmado por quien no es zapatero, y no puede pertenecer al gremio de tal oficio.

Así al menos se deduce de un documento que ha publicado la prensa.

¿Por qué los obreros de *Justicia* han de vivir tan supeditados a elementos extraños a su oficio, que ni aun para firmar sus propios contratos han de bastarse a sí mismos?

Que consultaran estaría bien; pero mi firmar siquiera con independencia!

NUESTRAS CUENTAS.

Dijimos en el anterior *Suplemento* que los huelguistas habían perdido, (tomando por base el número de huelguistas que suponíamos) *once mil cuatrocientas cuarenta y dos pesetas, cincuenta céntimos*, o sean *dos mil doscientos ochenta y ocho duros y medio*. Esto era contando hasta el 8 de Agosto; falta pues añadir las pérdidas de una semana más.

Si alguien cree que estas cuentas están mal sacadas, le invitamos a que las corrija: y si no puede impugnarlas, guárdese de criticarlas y tratarlas de maliciosas, pues con ello demostraría que tenía interés en que los pobres obreros no conocieran el abismo económico a que les arrastraba la huelga, y que le ha sabido mal que les digamos la verdad.

El trabajador tiene derecho a saberla, y más en lo que atañe a sus intereses.

VALIENTE INFORMACIÓN.

La huelga se solucionó el 11 de Agosto. Pues el *Obrero Balear* de dia 15 contiene dos artículos exhortando a los obreros a que continúen la huelga. ¡como si la solución no hubiera existido ya cuatro días atrás! Así anda en informaciones obreras!

Así como va en noticias, va en sentido común y en todo lo demás, el destemplado órgano del socialismo balear.

Y tiene bastante gracia el modo como describe el entusiasmo de los zapateros que emigraron, cuando todos conoce el poco entusiasmo y los desengaños con que volvieron: y que el *Obrero Balear* se guarda de contar a sus lectores.

¿Por que se ha de jugar así con los obreros y comprometer sus intereses?

¿Por que se les ha de engañar pintando las cosas distintas de lo que son en realidad?

¿Es esto quererles bien?

Pensamos de veras que el obrero merece más respeto y consideraciones de las que le tienen los que así le tratan y se quieren hacer pasar como sus redentores.

Noves d'Inca

BEÇO.—Dijous se presentà a nostre mercat bastant de beçó que les cases exportadores pagaven a 90 pessetes el quintà; però que degut a la molta oferta acabà per anar a 85 pessetes. Avui dissapte continua an els 17 duros.

El pànic és una de les coses més dolentes en aquests dies de conflagració Europea. Mos ha dit el Tenedor de la Casa Xagarro, En Sebastià Serra, que s'han presentat a son amo a vendre'l, als preus que ara retgexen, persones i amos que tenen moltes milles, però que tenen por que tot faci ui, fins an el punt, que son amo els ha aconsellat que guardin la cullita, que indudablement han de venir dies millors i que deixin fer les venudes an els qui tenen necessitat.

No hi ha que desenimarse, la por ès una mala conseiera.

Hem rebut els quint i sisè cuaderns de la Guerra Europea.

ELS CINC DIUMENGES.—A la iglesia de Sant Francesc se comensà diumenge passat, amb solemnitat, la

devoció dels cinc diumenges de Sant Francesc.

MALALT GREU.—En Miquel Seví anomenat de *sa travessa*, jove que s'ha distingit molt per ses idees catòliques i polítiques, ha caigut greument malalt i anit passada fou viaticat sens esperança de vida.

El Bon Jesús li assistesca en aquest crítics moments.

NOVENA.—Demà diumenge, dia 6, començarà a la capella del Cementiri la novena d'ànimes a les 4 del capvespre, seguint a la mateixa hora tots els demés diumenges.

Hem rebut una hermosa estampa del Cor de Jesús que mida un metre, val ptes. 12'50 però és una cosa superior de tot.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que reigiran a nostre mercat.

Bessó	a 85'00	el quintá
Blat	a 21'00	la cortera.
Xexa	a 23'00	id.
Sivada	a 09'00	id.
id. forastera	a 08'50	id.
Ordi.	a 10'00	id.
id. foraster	a 09'50	id.
Faves pera cuinar	a 26'00	id.
id. ordinarias	a 19'50	id.
id. per bestiá	a 19'00	id.
Blat de les Indies	a 17'00	id.
Fasols	a 00'00	id.
Monjetes de confit	a 40'00	id.
id. Blanques	a 45'00	id.
Siurons	a 00'00	id.
Garroves	a 07'00	id.
Safrá	a 03'50	s'unsa.

LLIBRERIA Carrer de la Meuta número 5.—Inca.

Darreres Obres Rebudes

El Catolicismo en presencia de los desidentes por José Ignacio Victor Eyzaguirre Pbro.—2 tomos.—Encuadernado 4 ptas.

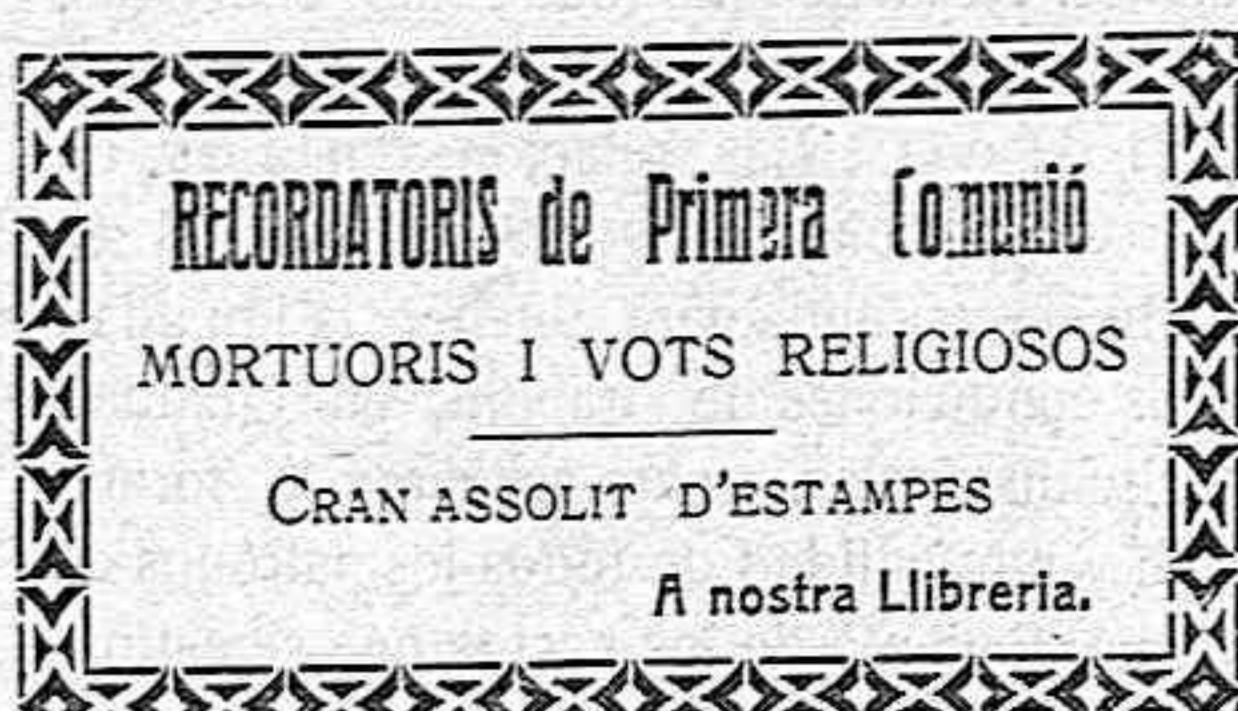
Meditaciones para señoritas por el Abate ***. Versión de la 12 edición Francesa—Sexta edición 1914—Encuadernado en tela —ptas. 1'60.

Obres Completes de Mossèn Jacinto Verdaguer—edició popular—Volum VIII—Patria—60 céntims.

Guía Completa de la Guerra Europea en 1914: contiene los mapas y datos geográficos y estadísticos de los estados que intervienen o que fácilmente pudieran intervenir

CA-NOSTRA

en la presente guerra: Un gran mapa completo de Europa a ocho tintas; ocho planos de croquis topográficos de las principales fronteras y mares.

Enquadernacions

En nostros tallers ne feim de fortes i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA
CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

Tinta Delikan

4001

5001

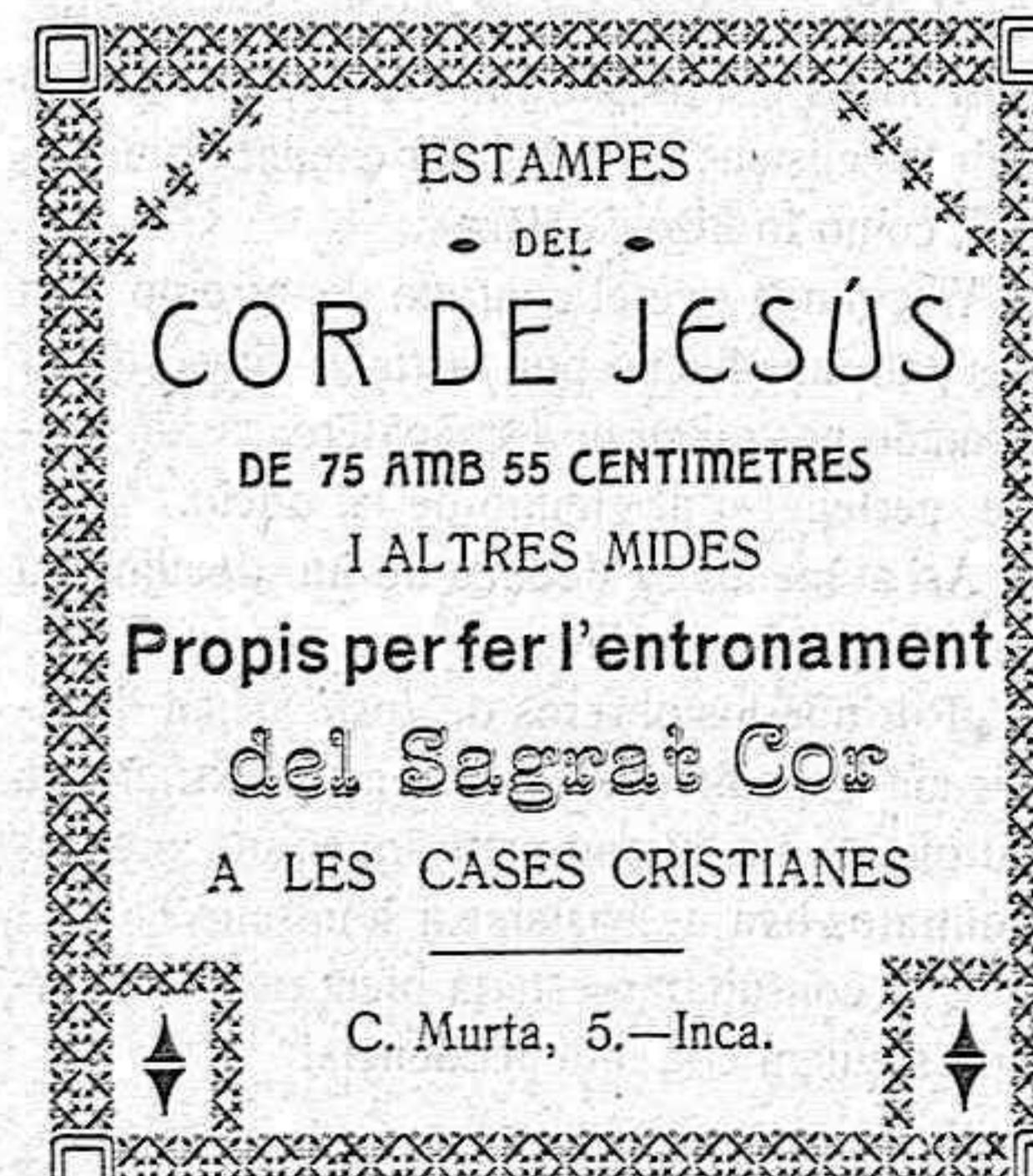
Color de cel negra, la millor per escriure llibres, al escrit no pert mai, mai, mai—Murta, 5—Inca.

Buena oportunidad

Habiendo llegado á esta Ciudad del Perú mi hermano Rafael Fiol con una partida d'sombreros procedentes de este lugar llamados Jipis (Panamá Hats) conocidos en el mundo como la mejor clase, tengo el agrado de ofrecerlos á mis amigos y á las personas de buen gusto, siendo el valor de cada uno desde cuatro duros hasta veinte. Asimismo cuento con un taller apropiado para lavar dichos sombreros.

Domicilio de venta Palma—Tintorería del Borne y en Inca Fotografía; frente á la pezca-deria.

Bartolomé Fiol.

Breve Cartilla Civico-Moral

Por el M. I. Sr. D. Nadal Garau Estrany

Canónigo Doctoral de la S. I. C. B. de Mallorca
Precio: un ejemplar encuadernado 0'40 ptas.

De venta en nuestra Libreria—Inca.

LLIBRERIA

DE MIGUEL DURAN SEURINA
CALLE DE LA MURTA, 5.—INCA.

La ciencia de los negocios, por Waldo Pondray Warren, encuadernado en tela, 5 pesetas.

Primer libro de ciencia y de dibujo, por el Dr. E. Fontsepí, 2 ptas.

El libro de la Esposa, por P. Combes, en rústica, 2 ptas.

El Libro del Amo de casa, por P. Combes en rústica, 2 ptas.

Diario de un Joven, ordenado por Aracne, en rústica, 2 ptas.

El Hombre práctico, por Aracne, en rústica, 2 ptas.

La Perla del Hogar o mi perfecta cocinera, en rústica, 2'75 ptas.

El Arte de educar a los niños, por TH. Simón, versión española por el autor, en rústica, 2 ptas.

La Actividad Provincial, (Obras públicas, cultura, beneficencia, hacienda) por E. Prat de la Riba. 2 ptas.

Preparación para el Matrimonio, por el P. Valencina, encuadernado, 3 ptas.

Vida de la Venerable Madre Sor Clara Andreu, por D. José Barberí, encuadernada 5 ptas.

Poesias d'En Joan Maragall, 2 tomos encuadernados, 10 ptas.

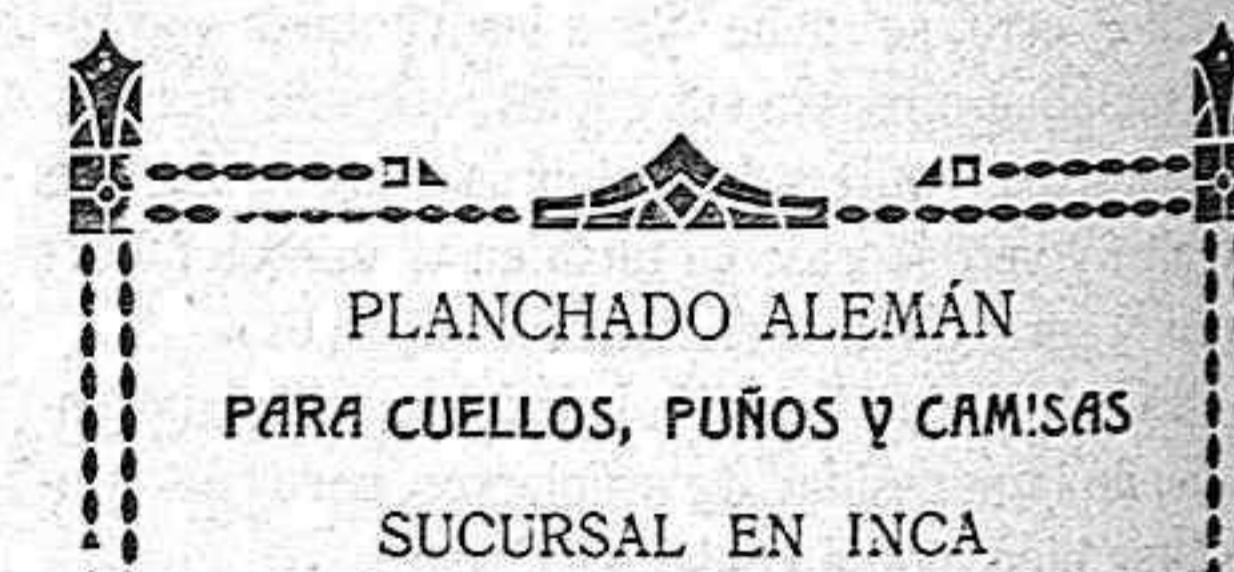
Cuidados que exige la primera infancia, por el Dr. D. Jorge Anguera de Sojo, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

A las Madres, por el P. Juan Charruan, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

Modo de Criar los Hijos, por R. B. Girón, 6 ptas.

El Amo del Mundo, por Roberto Hugo Benson, en rústica, 3 ptas.

Sursum Corda, cartas de la Condesa de Saint Martial, en rústica 3 ptas.

Mayor 6, 8, 10 P. del Sol 1, 2.

Precios: Para cuellos todas formas a 10 céntimos uno.

« Para Puños todas formas a 10 céntimos par.

Los Cuellos y Puños pueden mandarse sucios o sea sin lavar siendo el mismo precio.

Los Domingos después de las doce, no se admitirán nuevos encargos para servir en la misma semana.

Imprenta de Miguel Durán Seurina.